

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200554
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2720200554.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., V. XXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., E. XXXX/XX, toho času bytom A., V. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Vanek, so sídlom Skalica, Potočná 85 a T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., E. XXXX/XX, zastúpená advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Skalica, Potočná 191/39, o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 9P/26/2020-229 zo dňa 19. mája 2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 9P/26/2020-232 zo dňa 31. mája 2021, vo výroku V. - o povinnosti matky nahradiť trovy konania štátu, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku V. **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. schválil rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorou maloletú zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia sú opravení mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, matka sa zaviazala prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca a to s účinnosťou od podania návrhu. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 04.05.2020 do 31.05.2021 v sume 1.520,- eur sa matka zaväzuje splácať v mesačných splátkach v sume 45,- eur splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia pod následnom straty výhody splátok, styk matky s maloletou sa neupravuje, výrokom II. súd rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 6P/118/2015-61 zo dňa 30.09.2015 v časti úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, výrokom III. súd rozsudkom zrušil uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 9P/26/2020-135 zo dňa 02.11.2020, výrokom IV. otcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v znalečnom vo výške 706,56 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica, a to v mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následnom straty výhody splátok, výrokom V. matke uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v znalečnom vo výške 706,56 eur, ktoré je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica, a to v mesačných splátkach po 50,- eur splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok, výrokom VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie v napadnutej časti vo výroku V. o povinnosti matky nahradiť trovy konania štátu súd prvej inštancie odôvodnil tým, že „súd zároveň uložil rodičom maloletého dieťaťa povinnosť nahradiť štátu

trovy konania spočívajúce v znalečnom priznanom znalcovi Mgr. Martinovi Balkovi, a to každému vo výške jednej polovice zo sumy vyplatenej z rozpočtových prostriedkov súdu, t.j. zo sumy 1.413,12 eur, ktorá bola znalcovi priznaná a vyplatená na základe uznesenia č. k. 9P/26/2020-211 zo dňa 22.02.2021. Súd postupoval v zmysle ustanovenia § 55 CMP, podľa ktorého možno náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Súd pred rozhodnutím poskytol účastníkom konania priestor na vyjadrenie zo strany súdu voči postupu v zmysle citovaného ustanovenia, pričom obaja prostredníctvom svojich právnych zástupcov s uvedeným postupom vyjadrili nesúhlas. Súd však konštatuje, že hoci v danom prípade podala návrh na znalecké dokazovanie výlučne matka, jeho vykonanie bolo v záujme oboch rodičov. Čo sa týka námietky zo strany matky, súd sa nestotožňuje s jej tvrdením, že pred jeho vypracovaním oznámila súdu aj znalcovi, že netrvá na jeho vypracovaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na žiadosť znalca Mgr. Martina Balka zo dňa 30.11.2020 (doručenej súdu dňa 01.12.2020), z ktorej vyplýva, že k danému dňu na základe uznesenia o ustanovení znalca v danej právnej veci bolo znalecké dokazovanie začaté (bolo vykonané psychologické vyšetrenie otca, ako aj maloletého dieťaťa). Až po predmetnej žiadosti matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 02.12.2020 oznámila, že netrvá na vykonaní znaleckého dokazovania. Podľa názoru súdu by nebolo v danom štádiu znaleckého dokazovania hospodárne ani efektívne, aby bolo prerušené bez toho, aby bol vypracovaný znalecký posudok, hoci aj bez účasti matky ako účastníčky konania. Súd povolil účastníkom konania uhradiť trovy štátu v pravidelných mesačných splátkach, a to otcovi vo výške 100,- eur a matke vo výške 50,- eur, a to s poukazom na ich majetkové pomery, nakoľko súd posúdil, že jednorazové zaplatenie dlžnej sumy by pre účastníkov konania mohlo s prihliadnutím na ich mesačné príjmy a výdavky znamenať zhoršenie ich sociálnej situácie. Matke súd určil nižšiu sumu splátky najmä s ohľadom na skutočnosť, že okrem povinnosti platiť bežné výživné sa rodičovskou dohodou zaviazala zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom, ktorý bude splácať v mesačných splátkach otcovi maloletého dieťaťa spolu s bežným výživným v mesačných splátkach vo výške 45,- eur“.

3. Následne súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie, ktorým opravil výrok I. rozsudku v označení maloletého dieťaťa, ktoré má správne znieť ..Q. V.... a výrok V. rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9P/26/2020-229 zo dňa 19.05.2021, ktorý má správne znieť: „Matka je povinná nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v znalečnom vo výške 706,56 eur, ktoré je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica, a to v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následnom straty výhody splátok.“, výrokom III. vyslovil, že ostatné časti rozsudku zostávajú nezmenené.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka iba vo výroku v bode V. Uviedla, že nesúhlasí, aby mala zaplatiť časť vyúčtovaných trov znalcom Mgr. Martinom Balkom za jeho znalecký posudok, ktorý v tomto konaní vypracoval. Jednoznačne znalcovi oznámila, že vzhľadom na vzniknutú situáciu ohľadom maloletej sa na pohovor k znalcovi Mgr. Balkovi nedostaví a zároveň súdu dňa 02.12.2020 oznámila, že netrvá na vykonaní znaleckého dokazovania. Dôvodom tohto postupu bola tá skutočnosť, že jednoznačne dospela k záveru, že vypracovanie znaleckého posudku už v tomto konaní nebude potrebné. Matka brala do úvahy stanovisko maloletej a v konečnom dôsledku aj závery znaleckého posudku znalca Mgr. Balka potvrdili, že maloletá chce v súčasnosti bývať so svojím otcom. V žiadnom prípade nemôže súhlasiť s tvrdením súdu, že po tom, čo 02.12.2020 súdu oznámila, že netrvá na vykonaní znaleckého dokazovania, že by nebolo v danom štádiu znaleckého dokazovania hospodárne ani efektívne, aby bolo prerušené znalecké dokazovanie bez toho, aby bol vypracovaný znalecký posudok. Jednoznačne má za to, že v danom prípade išlo o nadbytočný a naopak nevhodný postup zo strany súdu, pretože bolo zrejmé, že znalecký posudok nepreukáže žiadne nové a najmä podstatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sa matka nezúčastnila znaleckého dokazovania u Mgr. Balka, oznámila súdu, že netrvá na vykonaní znaleckého dokazovania, je zrejmé, že nie je žiadny dôvod k tomu, aby sa podieľala v rozsahu 50% priznaného znalečného (706,56 eur) na zaplatení trov štátu za znalecký posudok vypracovaný znalcom Mgr. Balkom. Z týchto dôvodov žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v bode V. tak, že matka nie je povinná nahradiť trovy konania štátu spočívajúce v znalečnom vo výške 706,56 eur.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej. V čase, keď matka oznámila súdu, že netrvá na vykonaní znaleckého dokazovania, už boli v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku vykonané úkony zo strany znalca. Matka sa nedôvodne na pohovor so znalcom nedostavila bez predchádzajúceho ospravedlnenia. Matka si až v tomto štádiu znaleckého zisťovania rozmyslela, že o ňou navrhnuté znalecké dokazovanie už nemá záujem. Od návrhu matky na vykonanie znaleckého dokazovania do

doby jej vyjadrenia, že na znaleckom dokazovaní netrvá, však nenastali žiadne nové alebo iné rozhodné skutočnosti, ktoré by neúčelnosť znaleckého dokazovania odôvodňovali. Matka v odvolaní uvádza, že súd nemal znalecké dokazovanie nechať dokončiť, nakoľko malo byť súdu zrejmé, že znalecké dokazovanie nepreukáže žiadne podstatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu, i navzdory tomu, že v rámci súdneho konania nevyhnutnosť znaleckého dokazovania úporne presadzovala a navrhovala, až do doby, než mal byť skúmaný jej psychický stav. Navyše otec, i keď on sám uvedené znalecké dokazovanie nenavrhol, bol zaviazaný sa na nákladoch podieľať v polovici, pričom tiež proti tomuto výroku V. sa otec vzdal práva na odvolanie. Preto, ak by aj súd neoznámil znalcom potrebu dokončiť znalecký posudok, náklady v dobe oznámenia matky, že na znaleckom posudku netrvá, by iste dosahovali minimálne polovicu nákladov, k náhrade ktorých by mala byť matka zaviazaná v celom rozsahu, teda čiastku, k úhrade ktorej bola matka zaviazaná. Argumentáciu matky považuje v celom rozsahu za účelovú, ktorá si zrejme neuvedomuje následky jej konania v tomto súdnom konaní, a bolo by značne nespravodlivé, aby otec, ktorý dôkaz ani nenavrhol bol zaviazaný k úhrade akýchkoľvek nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku a matka by bola z úhrady nákladov celkom oslobodená.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletej nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok v spojení s opravným uznesením je v napadnutom výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutej časti v zmysle § 387 Civilného sporového poriadku.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom správne a v súlade so zákonom rozhodol o uložení povinnosti matke nahradiť trovy konania štátu.

8. V prejednávanej veci súd prvej inštancie uložil obom rodičom v rovnakom rozsahu povinnosť nahradiť trovy konania štátu súvisiace s vykonaním znaleckého dokazovania.

9. Vychádzajúc z koncepcie Civilného mimosporového poriadku je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo v mimosporových konaniach upraviť tie inštitúty, ktoré vykazujú určité odlišnosti v porovnaní so sporovým konaním, a v ktorých je aplikácia Civilného sporového poriadku vylúčená. Znamená to, že Civilný mimosporový poriadok obsahuje ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od všeobecnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku, pričom ide aj o úpravu náhrady trov v mimosporových konaniach. V mimosporových konaniach platí vyšetrovacia zásada vyplývajúca z § 35 a § 36 Civilného mimosporového poriadku (povinnosť súdu zistiť skutočný stav veci a vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci), preto Civilný mimosporový poriadok v § 57 počítá s eventuálnou možnosťou vzniku trov konania štátu, ktoré vzniknú v súvislosti s dokazovaním, o ktorých povinnosti nahradiť ich štátu súd rozhoduje z úradnej povinnosti na rozdiel od nároku účastníkov na náhradu trov konania, kedy zásadne rozhoduje len na návrh. Nakoľko mimosporový kódex neobsahuje žiadne ďalšie ustanovenia o rozhodovaní súdu o náhrade trov konania štátu na rozdiel od predchádzajúcej úpravy vyplývajúcej z § 148 OSP, je potrebné v súlade s článkom 4 ods. 1 základných princípov Civilného mimosporového poriadku i na náhradu trov štátu, ktoré platil v konaní, aplikovať ostatné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku upravujúce trovy konania, ktoré sú čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci. Štát nemá právo na náhradu trov, ktoré platil len v prípade, ak to zákon výslovne ustanovuje, že trovy dôkazov platí štát (napr. § 251 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku) alebo tak rozhodne súd na základe zistenia, že účastník alebo účastníci spĺňajú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov (primerane § 49 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku). Vzhľadom na charakter mimosporových konaní, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, je potrebné trovy dokazovania, ktoré platil

štát, považovať za spoločné trovy účastníkov konania, ktoré majú platiť podľa pomeru účasti na veci a na konaní (§ 49 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku). Aj v prípade náhrady trov štátu môže súd použiť materiálny korektív vyplývajúci z § 55 Civilného mimosporového poriadku a teda posúdiť vzhľadom na okolnosti prípadu, či je spravodlivé, aby trovy dokazovania, ktoré platil štát, nahradili všetci účastníci alebo len niektorý z nich.

10. Odvolací súd v danej veci s odkazom na odvolaciu argumentáciu matky posudzoval, či s prihliadnutím na okolnosti prípadu je spravodlivé zaviazat' na náhradu trov konania štátu, ktoré vznikli v súvislosti so znaleckým dokazovaním z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia oboch rodičov v rovnakej miere alebo len niektorého z nich. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že posudzovanie vzťahov maloletej k oboj rodičom, citových väzieb medzi maloletým dieťaťom a jeho rodičmi, posudzovanie vhodnosti výchovného prostredia, je v každom prípade predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa a v konečnom dôsledku potom tiež i v záujme oboj rodičov, ktorí obaja nesú voči svojmu dieťaťu rodičovskú zodpovednosť, čím možno uzavrieť, že vykonané znalecké dokazovanie bolo v záujme všetkých účastníkov konania a riadneho zistenia skutočného stavu veci. Pokiaľ by súd z ostatného dokazovania mal bez pochybností preukázať, že najvhodnejšou formou starostlivosti o maloletú bude práve osobná starostlivosť matky, znalecké dokazovanie by nenariaďoval, i napriek návrhu zo strany matky. Pokiaľ ide o odvolací argument o nadbytočnom a nevhodnom postupe súdu prvej inštancie v súvislosti s oznámením matky o netrvaní na znaleckom dokazovaní, odvolací súd uvádza, že ako je vyššie uvedené ide o konanie v ktorom sa uplatňuje vyšetrovacía zásada, znalecké dokazovanie bolo aj v záujme rodičov, teda nie je rozhodujúce, že matka, ktorá navrhla znalecké dokazovanie neskôr netrvala na znaleckom dokazovaní. Navyše je potrebné uviesť, že súdu prvej inštancie nebol známy dôvod pre ktorý matka na znaleckom dokazovaní netrvala, preto pokiaľ súd oznámil znalcom potrebu vypracovať znalecký posudok aj bez účasti matky, postupoval tak, aby zistil skutočný stav veci, konal hospodárne.

11. Súd prvej inštancie rozhodol správne, pokiaľ oboj rodičom uložil povinnosť nahradit' trovy štátu v rovnakom rozsahu.

12. S poukazom na uvedené bolo potom dôvodným rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku V. o povinnosti matky nahradit' trovy konania štátu s použitím § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdit'.

13. Odvolací súd s použitím § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 52 Civilného mimosporového poriadku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).